



TẠI SAO THỜI NÀO CŨNG CÓ MỘT SỐ NGƯỜI TRÍ THỨC THEO CỘNG SẢN?

Lê Duy San

Trí thức, hiểu theo nghĩa thông thường của người bình dân, là người học cao, hiểu rộng, biết nhiều. Bởi vậy những người có bằng cấp cao, ít nhất từ bậc Cử Nhân trở lên hoặc các học giả, đều được liệt vào thành phần trí thức (1). Vì học cao, nên người trí thức thường được đảm trách những chức vụ thuộc hàng lãnh đạo. Vì thế họ thường mắc bệnh tự cao, tự đại, tự kiêu, tự phụ, coi thường người khác, nhất là những người không có bằng cấp bằng mình. Thực ra con người đáng khinh hay đáng trọng không phải là ở bằng cấp thấp hay cao, mà là ở phẩm cách (dignity) của người ấy thế nào, cao hay thấp, có đáng kính trọng hay không. Không thiếu gì nhưng ông trí thức bằng cấp rất cao, nhưng phẩm cách không có, tính tình hèn nhát, ích kỷ, làm gì cũng chỉ sợ hại đến thân trừ phi có danh, có lợi.

I/ Theo Việt Cộng vì yêu nước .

Vào thập niên 1940, dưới thời Pháp thuộc, chưa có danh từ Việt Cộng mà chỉ có danh từ Việt Minh. Việt Minh hay Mặt Trận Việt Minh là mấy chữ viết tắt của Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội cũng như Việt Nam Quốc Dân Đảng gọi tắt là Việt Quốc, Việt Nam Cách Mạng Đồng Minh Hội gọi tắt là Việt Cách. Mặt trận Việt Minh được Hồ Chí Minh thành lập vào tháng 5/1941 mà thành phần đều là đảng viên đảng Cộng Sản VN sau khi Đảng Cộng Sản Việt Nam chịu áp lực của Cộng Sản Nga phải đổi tên thành Đảng Cộng Sản Đông Dương vào tháng 10/1930. Sau khi Nhật đầu hàng và Việt Minh cướp được chính quyền từ chính phủ quốc gia Trần Trọng Kim vào ngày 19/8/1945, để lấy lòng và cũng để lừa gạt các đảng phái quốc gia, đảng Cộng Sản Đông Dương tức đảng Cộng Sản Việt Nam (2) đổi tên là Đảng Lao Động tức đảng Cộng Sản trá hình vào tháng 11/1945.

Lúc đầu 2 chữ Việt Minh không có nghĩa xấu. Nó chỉ là hai chữ viết tắt của bảy chữ Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội, một mặt trận do Cộng Sản Việt Nam dựng lên nhưng nhiều người quốc gia không biết nên đã tham gia. Và một chính phủ liên hiệp đầu tiên đã được thành lập vào ngày 2/3/46 mà ông Hồ Chí Minh là Chủ Tịch và cụ Nguyễn Hải Thần (lãnh tụ Việt Cách) là Phó Chủ Tịch. Chính vì vậy mà khi chiến tranh Việt Pháp bùng nổ vào ngày 22/12/1946, rất nhiều thành phần trí thức và tiểu tư sản đã đi theo mặt trận này trong đó có Luật Sư Nguyễn Mạnh Tường, Bác Sĩ Đặng Văn Ngữ, Học Giả Đào Duy Anh, Giáo Sư Trần Đức Thảo, Nguyễn Mạnh Hà v.v... để kháng chiến chống Pháp.

Nhưng dần dần chúng (Việt Minh) tìm cách loại trừ những thành phần quốc gia và để lộ nguyên hình là Cộng Sản nên nhiều người quốc gia đã phải trốn về Hà Nội tạm thời cộng tác với người Pháp để chống lại Việt Minh. Vì thế những người quốc gia này bị mang tiếng xấu là theo Pháp

chống lại nhân dân. Thực ra thì bọn chúng còn tệ hơn vì chúng đã theo Nga, theo Tàu để đưa cả dân tộc vào vòng nô lệ.

Sau hiệp định Geneve 1954 chia cắt đất nước, bắc vĩ tuyến 17 thuộc chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà tức Việt Minh, nam vĩ tuyến 17 thuộc chính phủ quốc gia Việt Nam (lúc đó chính phủ quốc gia Việt Nam còn nằm trong khối Liên Hiệp Pháp tức vẫn còn lệ thuộc Pháp). Những người theo Việt Minh tại miền Nam vẫn còn tin tưởng Việt Minh là người yêu nước và vẫn chưa biết rõ Việt Minh là Cộng Sản nên đã theo lời dụ dỗ của Việt Minh tập kết ra Bắc. Còn thành phần cộng sản chính hiệu được Việt Minh (tức Cộng Sản) gài ở lại để bí mật hoạt động phá hoại miền Nam sau này.

Khi chính phủ miền Nam Ngô Đình Diệm truất phế Hoàng Đế Bảo Đại, thành lập nền đệ nhất Cộng Hoà Việt Nam và thoát ra khỏi vòng lệ thuộc người Pháp, chính phủ Việt Nam Cộng Hoà phát động phong trào tổ Cộng, thì hai chữ Việt Minh không còn được dùng nữa mà thay vào đó hai chữ Việt Cộng để chỉ thẳng bọn Cộng Sản Việt Nam đang nằm vùng và hoạt động tại miền Nam cũng như bọn Cộng Sản Hà Nội đang cai trị miền Bắc để chỉ bọn người độc ác, giết hại dân lành, nhất là trong cuộc cải cách ruộng đất xảy ra vào những năm 1953, 1954, 1955 và 1956 tại miền Bắc, và luôn luôn ăn gian, nói dối?

II/ Theo Việt Cộng vì bất mãn và chưa rõ chế độ Cộng sản thế nào.

Sau năm 1954, có thể nói hầu hết người dân miền Nam đều biết chính phủ miền Bắc theo Cộng Sản. Nhưng vì sự bùng bít của chế độ Cộng Sản miền Bắc nên hầu hết chỉ biết chủ nghĩa Cộng Sản qua sách vở và vẫn nghĩ rằng đó là một chủ nghĩa tốt đẹp. Do đó khi thấy chế độ Cộng Hoà Việt Nam tại miền Nam hạn chế một số quyền tự do để đối phó với sự phá hoại của bọn Việt Cộng nằm vùng thì một số trí thức cho là độc tài, là phản dân chủ. Một số trí thức khác, vì không được ăn trên, ngồi trốc thì bất mãn, chống đối. Lợi dụng tình trạng này, bọn Việt Cộng miền Bắc đã lập ra Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam vào năm 1960 để thu nạp bọn trí thức bất mãn nhưng hám danh, hám lợi này. Trong số bọn trí thức bất mãn nhưng hám danh này chúng ta thấy có Huỳnh Tấn Phát, Trịnh Đình Thảo, Nguyễn Hữu Thọ, Dương Quỳnh Hoa, Trương Như Tảng, Tôn Thất Dương Ky v.v... Còn một số khác thì khôn hơn, tuy thích Việt Cộng, nhưng không dám đi theo. Chúng vẫn ăn cơm quốc gia, nhưng lại chỉ trích chế độ miền Nam. Đó là bọn mang danh thành phần thứ ba như Trần Ngọc Liễn, Lý Quý Chung, Nguyễn Hữu Chung, Lý Chánh Trung, Dương Văn Ba, Ngô Công Đức v.v... Bọn này cũng hám danh, ngâm thơ về chính trị, nhưng lại thích làm chính trị và rất hèn. Sống dưới chế độ có tự do, dân chủ như chế độ Cộng Hoà Việt Nam, thì lợi dụng tự do dân chủ để chống đối. Nhưng khi sống dưới chế độ độc tài Cộng Sản thì im hơi, lặng tiếng, không dám chống đối lấy nửa lời.

III/ Theo Việt Cộng vì hám danh, hám lợi

Sau 30 tháng 4 năm 1975, và nhất là sau khi Nga và các nước Đông Âu theo chế độ Cộng Sản sụp đổ, có thể nói là không còn ai tin tưởng ở chế độ Cộng Sản nữa, kể cả bọn Cộng Sản.

Một người dân Saigon, anh Nguyễn Quốc Chánh đã làm một bài thơ nhan đề “Quê Hương và Chủ Nghĩa” có những câu như sau:

Chủ nghĩa dạy em, thù hận hờn căm
Chủ nghĩa dạy em, độc ác bất nhân
Chủ nghĩa dạy em, lọc lừa xảo trá
Chủ nghĩa dạy em, dối gian trăm ngả

*Chủ nghĩa dạy em, bội phản vong ân
Chủ nghĩa dạy em, giết chết lương tâm*

*Chủ nghĩa dạy em, vô thần đầu tổ
Chủ nghĩa mù, rước voi dầy má Tổ*

Chủ nghĩa ngu, thờ đồ tể ngoại bang
Chủ nghĩa bung bỏ, xây dựng thiên đàng
Chủ nghĩa lừa em, những con bò sữa
Chủ nghĩa bắt lương, ma cô nhà chứa

*Chủ nghĩa tú bà, dụ dỗ thơ ngây
Chủ nghĩa cò môi, vợ vét luôn tay
Chủ nghĩa cai thầu, bán buôn Tổ-Quốc
Chủ nghĩa lừa câu, móc môi dân tộc*

Chủ nghĩa bịp lừa, bánh vẽ tự do
Chủ nghĩa cá iron, tư tưởng vong nô
Chủ nghĩa chết đi, Quê Hương vẫn sống

Vâng, Chủ nghĩa chết đi, nhưng Quê Hương vẫn sống. Không những vẫn sống mà còn sẽ sống oai hùng, sống vinh quang chứ không phải sống nhục nhã như bây giờ. Chủ nghĩa nào vậy ? Xin thưa đó là Chủ Nghĩa Cộng Sản.

Chính vì thế mà 4 nước còn lại theo chế độ Cộng Sản là Trung Hoa, Việt Nam, Bắc Hàn và Cu Ba thì hai nước lớn nhất là Trung Hoa và Việt Nam đã phải từ bỏ nền kinh tế chỉ huy (nền tảng của chủ nghĩa Cộng Sản) để chuyển sang nền kinh tế thị trường tức nền kinh tế của tư bản chủ nghĩa để sống còn. Vậy mà vẫn có một số trí thức Việt Nam thích Việt Cộng là tại sao? Xin thưa đó chỉ vì hai chữ LỢI và DANH. Đây là bọn người vô liêm sỉ, không đáng mang danh là trí thức. Chúng là một bọn hèn nhát. Khi thấy khổ và biết không thể làm ăn được gì dưới chế độ Cộng Sản thì co giò chạy trước. Nay thấy bọn Việt Cộng nới lỏng một chút, cho phép làm ăn hoặc bỏ thí cho một chút danh hão như làm giáo sư đại học không lương, cố vấn không lợi là tâng bốc chúng, hoan hô chúng không biết ngượng miệng. Chính bọn trí thức này làm cho người trí thức bị khinh khi bị lây. Chính bọn trí thức này làm cho Mao Trạch Đông coi thường và đánh giá trí thức không bằng cục phàn.

Tóm lại, ngày nay, chẳng ai còn coi chủ nghĩa cộng sản là lý tưởng, chế độ cộng sản là tốt đẹp, ngay cả một người bình thường chứ đừng nói là người có học thức cao. Nhưng giới nào cũng vậy, luôn luôn có một số người vì lợi mà quên hết cả nghĩa lễ liêm sỉ. Giới trí thức cũng vậy, cũng có một số người, không những hám lợi mà còn hám cả danh nên cũng quên hết cả nghĩa lễ liêm sỉ để tâng bốc Việt Cộng chứ thực tâm chúng cũng chẳng ưa gì Việt Cộng. Chẳng qua cũng chỉ là lợi dụng nhau mà thôi. Ngày xưa còn có người vì không hiểu chủ nghĩa Cộng Sản, vì lòng yêu nước, dám bỏ cuộc sống sung sướng ở ngoại quốc về nước theo Việt Minh để chiến đấu chống Pháp. Còn ngày nay thử hỏi có ai không hiểu chủ nghĩa Cộng Sản, có ai tin bọn Việt Cộng yêu nước mà bỏ nghề nghiệp tốt đẹp, cuộc sống yên vui ở ngoại quốc để về nước phục vụ cho chúng để mang tiếng là đồng lõa với bọn bán nước, phản bội tổ quốc? Hay vẫn chỉ có bọn trí thức thân Cộng dung cái miệng tung hô để mong kiếm chút cơm thừa, canh cặn, chút danh hão, nhưnh vẫn sinh sống ở ngoại quốc? Bọn Việt Cộng cũng không phải là không biết. Nhưng lợi dụng được chút nào thì chúng vẫn lợi dụng. Kẻ nào dốt muốn đút đầu vào rọ thì ráng mà chịu.

30/4/10

o o ^o o o

Chú thích:

- (1) Thực ra một người được gọi là trí thức không những cần phải có học vấn cao, có phẩm cách nghĩa là phải biết giữ nghĩa lễ liêm sỉ mà còn phải có lý tưởng.
- (2) Đảng Cộng Sản VN được Hồ Chí Minh thành lập vào tháng 2/1930.
- (3) Theo Bách Khoa Toàn Thư Wikipedia thì mặt trận Việt Minh được thành lập vào ngày 19/5/41 bởi Nguyễn Ái Quốc tức Hồ Chí Minh. Nhưng trên thực tế, người ta chỉ biết tới hai chữ Việt Minh từ sau ngày Nhật đầu hàng tức sau ngày 15/8/1945.